2ο ΓΕΛ ΜΕΓΑΡΩΝ
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2017-2018

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α’ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ
ΤΜΗΜΑ Α1

«Η φιλία στον μύθο, την ιστορία, τη φιλοσοφία και την τέχνη»

ΜΥΘΙΚΕΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΦΙΛΙΕΣ

Αχιλλέας και Πάτροκλος

Ο Αχιλλέας μαθαίνοντας το νέο για τον χαμό του φίλου του, αρχίζει τον θρήνο, παίρνει σκόνη και τη ρίχνει στο κεφάλι του, με τα χέρια του τραβά τα μαλλιά του κι αντικρίζοντας το νεκρό σώμα του φίλου του ορκίζεται, γεμάτος μίσος για τον Έκτορα, να εκδικηθεί το θάνατο του φίλου του.

Στη μητέρα του λέει πως τιμούσε τον Πάτροκλο περισσότερο από όλους. “Να ζήσω πια δε θέλω, σ’ ανθρώπους μέσα να σταθώ, αν δε χτυπήσω πρώτο με κοντάρι τον Έκτορα και πάρω τη ζωή του, αν δεν πληρώσει κούρσεμα του σκοτωμένου φίλου. Ευθύς ας με βρει ο θάνατος, αφού να βοηθήσω το φίλο μου δεν μπόρεσα, σαν χανόταν. Εκείνος μακριά απ’ τη γη μας χάθηκε, χωρίς να τον συντρέξω”. Έπειτα, αφού κατάφερε να σκοτώσει τον Έκτορα, φρόντισε για την ταφή του φίλου του, οργάνωσε προς τιμήν του αγώνες αθλητικούς και ζήτησε να τον θάψουν, όταν κι αυτός πεθάνει, μαζί με τον Πάτροκλο. .

Δάμων και Φιντίας

Η αξία της φιλίας στο πλαίσιο της εμπιστοσύνης

Η φιλία έχει τον αριθμό 4
Μέλη Ομάδας:
Βαλτά Πόπη, Βενιζέλος Χρήστος,
Γεωργουδάκη Φωτεινή, Θεοδωράκη Βασιλική

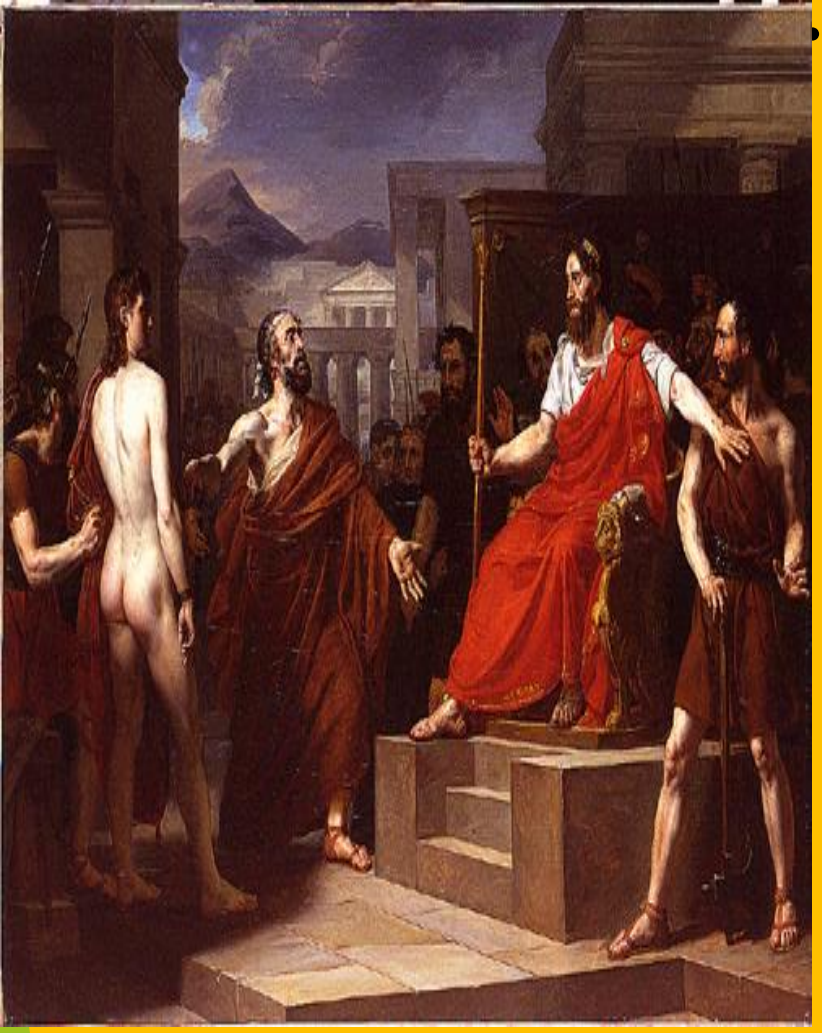

- Ο Διόδωρος Σικελιώτης μας περιγράφει ένα περιστατικό από το οποίο συμπεραίνουμε ότι ο Δάμων και ο Φιντίας είχαν αμοιβαία εμπιστοσύνη. Στο κείμενο περιγράφεται το γεγονός της τιμωρίας του Φιντία από τον τύραννο Διονύσιο. Ο Φιντίας αποδέχτηκε την τιμωρία με μία προϋπόθεση, πριν πεθάνει να δει τους συγγενείς του. Ο φίλος του, ο Δάμων, δέχτηκε να γίνει το ενέχυρο και να θυσιαστεί σε περίπτωση που ο Φιντίας δεν επέστρεφε. Στο τέλος, αν και καθυστερημένα, ο Φιντίας γύρισε αποδεικνύοντας την αγάπη του προς τον φίλο του, αλλά και την εντιμότητά του. Ο Διόνυσος ενθουσιάστηκε, αλλά ταυτόχρονα συγκινήθηκε πολύ με την κίνηση αυτή, αποφάσισε να μη σκοτωθεί κανείς και να γίνει και ο ίδιος φίλος τους.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ *και* ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

- Ο **Πελοπίδας** (410 π.Χ. - 364 π.Χ) ήταν Θηβαίος στρατηγός, πολιτικός και διοικητής του Ιερού Λόχου. Μαζί με τον συμπολίτη και φίλο του Επαμεινώνδα κατέστησαν τη Θήβα μια ισχυρή δύναμη, συμβάλλοντας τα μέγιστα στην επιβολή της Θηβαϊκής ηγεμονίας στον ελλαδικό χώρο.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ και ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

- Ο Επαμεινώνδας (418 π.Χ –4 Ιουλίου 362 π.Χ) ήταν Θηβαίος Στρατηγός και πολιτικός του 4ου αιώνα π.Χ.. Ρωμαίος ρήτορας τον χαρακτήρισε ως «πρώτο άνδρα της Ελλάδας». Αλλά παρά το γεγονός ότι ο Επαμεινώνδας άλλαξε τον πολιτικό χάρτη της Ελλάδος, έπληξε καίρια τη στρατιωτική δύναμη της Σπάρτης και ανύψωσε τη Θήβα σε ηγέτιδα δύναμη του ελληνικού χώρου, το έργο του δεν επιβίωσε του ιδίου.

Πελοπίδας και Επαμεινώνδας - Η ΦΙΛΙΑ ΤΟΥΣ

- Ο Επαμεινώνδας και ο Πελοπίδας ήταν πολύ καλοί φίλοι. Η φιλία των δυο ανδρών έγινε πιο δυνατή κατά τη διάρκεια μιας εκστρατείας των Σπαρτιατών. Στη Μαντίνεια έγινε μάχη, στην οποία ο Πελοπίδας δεχόμενος τραύματα έπεσε στο έδαφος, κοντά σε ένα πλήθος από δικούς του και εχθρούς. Ο Επαμεινώνδας τον θεώρησε νεκρό και στάθηκε μπροστά για να υπερασπιστεί το σώμα και τα όπλα του, μόνος εναντίον πολλών, προτιμώντας να πεθάνει παρά να εγκαταλείψει τον Πελοπίδα. Και ο ίδιος βρισκόταν σε άθλια κατάσταση, καθώς είχε δεχθεί χτύπημα από δόρυ στο στήθος. Προς καλή του τύχη, ο βασιλιάς των Σπαρτιατών έσπευσε σε βοήθεια και έσωσε και τον Πελοπίδα και τον Επαμεινώνδα.

Απόψεις των φιλοσόφων σχετικά με την φιλία

Οι θεωρίες του Αριστοτέλη σχετικά με την φιλία
Ηθικά Νικομάχεια, Ρητορική Β'

- ✓ΟΝΟΜΑ ΟΜΑΔΑΣ: ΜΑΧΗΤΕΣ
- ✓ΤΜΗΜΑ:Α1
- ✓ΜΕΛΗ ΟΜΑΔΑΣ:
- ✓Αθηνά Δέδε
- ✓Γιάννης Κουφής Σ.
- ✓Μαρία Διπλάρα
- ✓Χρήστος Καραγιώργος

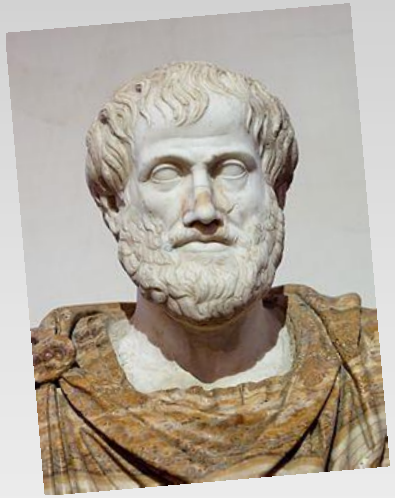

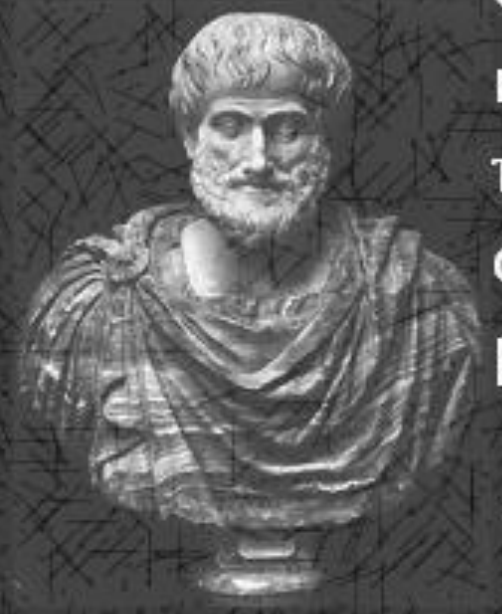

Φίλος είναι αυτός που χαίρεται με τα καλά και λυπάται με τα δυσάρεστα που συμβαίνουν στον φίλο του – και αυτό όχι για κανένα άλλο λόγο παρά μόνο για χάρη εκείνου.

- Αριστοτέλης

http://antikleidi.com/

Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, για να είναι δύο άτομα φίλοι πρέπει να πληρούν τις παρακάτω προϋποθέσεις:

✓ Πρέπει να :

- Έχουν τις ίδιες πεποιθήσεις με τους φίλους τους σχετικά με το καλό και το κακό.
- Έχουν τους ίδιους φίλους και τους ίδιους εχθρούς, μιας και έχουν τις ίδιες επιθυμίες.
- Επιθυμούν για τον φίλο τους ό,τι επιθυμούν για τον εαυτό τους.
- Ευεργετούν και να ενδιαφέρονται ο ένας για τον άλλον.
- Να κάνουν φίλους τους φίλους των φίλων τους.

Φιλία εστί
μία ψυχή εν δυσί
σώμασιν
ενοικούμενη.
Αριστοτέλης

Απόψεις του Αριστοτέλη για την φιλία

- Η φιλία διαλύεται όταν ο φίλος σού ζητάει να παρανομήσεις ή να προδώσεις. Από τον φίλο μας δεν πρέπει να ζητάμε άτιμες πράξεις αλλά μόνο ενάρετες. Επίσης πρέπει να συμβουλεύουμε τον φίλο μας με ειλικρίνεια, γνήσιο αυθορμητισμό και ενθουσιώδες ενδιαφέρον και να τολμούμε να δώσουμε την συμβουλή με ειλικρίνεια.

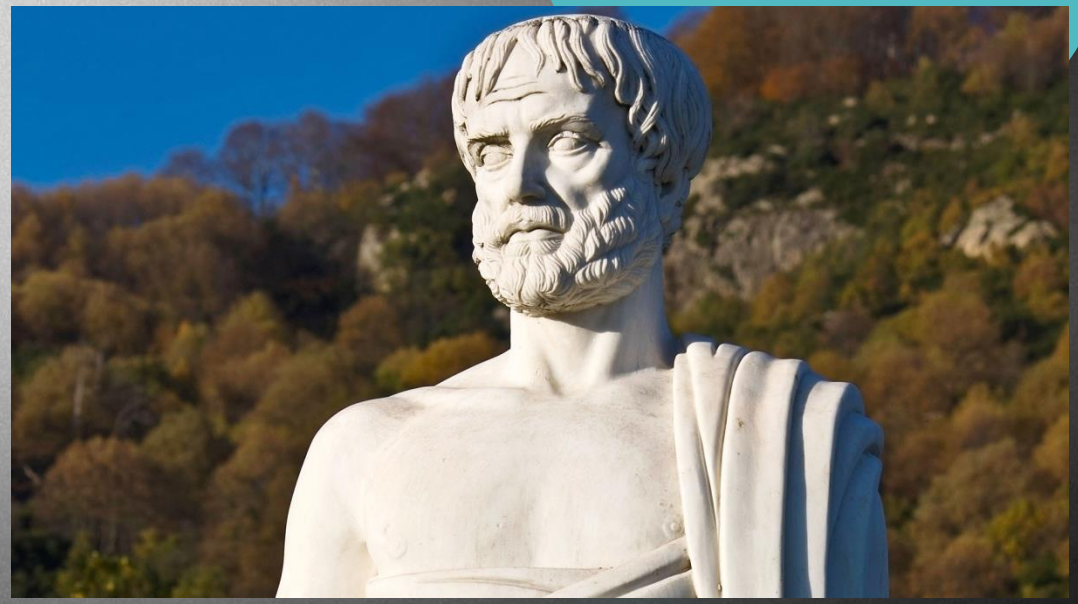

- Οι φίλοι κατά τον Αριστοτέλη πρέπει να είναι όμοιοι.

✓ Σε μία φιλία, για να μπορεί να εξελιχθεί ομαλά, τα άτομα που την αποτελούν συνήθως έχουν κοινά ενδιαφέροντα. Για παράδειγμα, κάποιες κοινές ασχολίες όπως ένα άθλημα.

✓ Επίσης, δύο φίλοι σκέφτονται με όμοιο τρόπο και συνεπώς διαθέτουν παρόμοιες απόψεις.

- Οι λίγοι φίλοι είναι οι καλοί! (έμπιστοι κυρίως άνθρωποι)

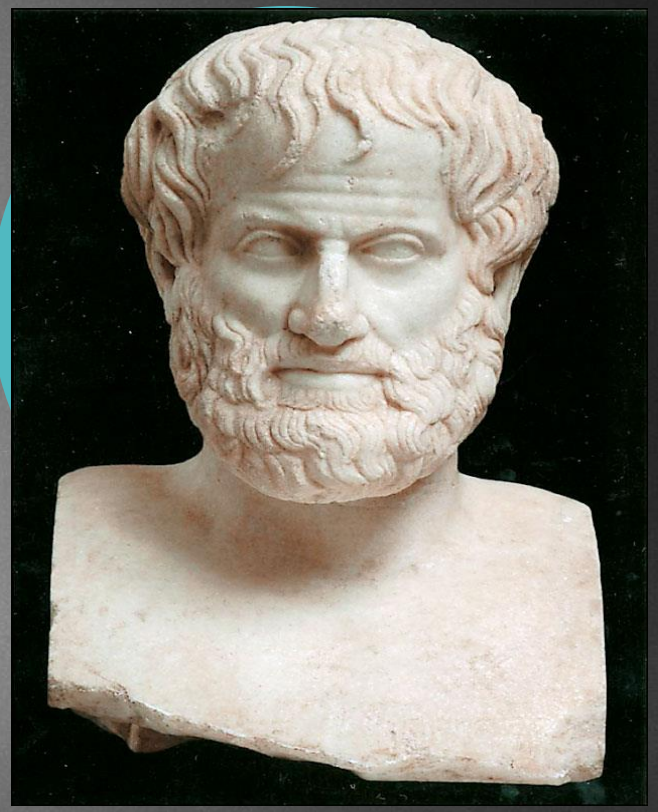

Ρητορική Β΄

- Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, καλοί φίλοι είναι αυτοί που έχουν την θέληση και την δύναμη να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στους άλλους.
- Οι άνθρωποι αγαπούν αυτούς που μπορούν να ελέγχουν τον εαυτό τους, γιατί αυτοί δεν μπορούν να είναι άδικοι.
- Αγαπούν επίσης αυτούς που δεν ανακατεύονται στις ξένες υποθέσεις.
- Καλός φίλος είναι αυτός που σου χαρίζει ευχάριστη συντροφιά.

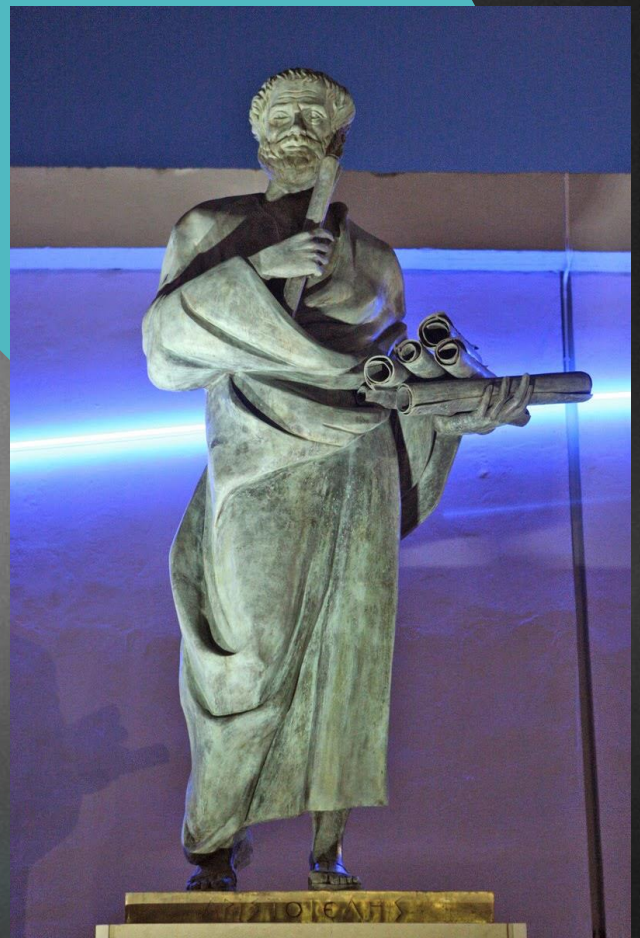

ΜΑΡΚΟΣ ΤΥΛΛΙΟΣ ΚΙΚΕΡΩΝ, *Περί φιλίας*

- Ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρων, είναι γνωστός ως φιλόσοφος, ρήτορας, δικηγόρος, πολιτικός. Καταγόταν από πλούσια οικογένεια και θεωρείται ευρέως ως ένας από τους μεγαλύτερους ρήτορες και πεζογράφους.

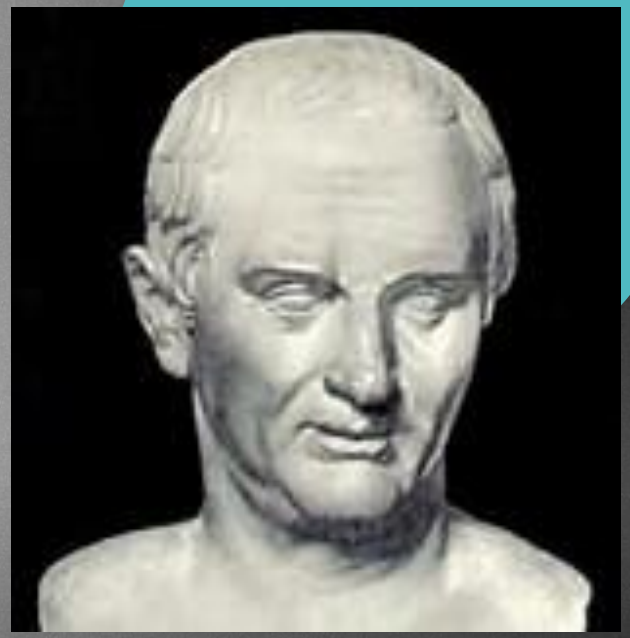

Οι συμβουλές του Κικέρωνα για τη Φιλία

- Να μη ζητάμε από τους φίλους μας παρά μονάχα έντιμα πράγματα
- Να μην τους προσφέρουμε παρά μονάχα έντιμες υπηρεσίες χωρίς να περιμένουμε να μας το ζητήσουν
- Να είμαστε πάντοτε ενθουσιώδεις και όχι αναποφάσιστοι
- Να τολμούμε να δώσουμε τη συμβουλή μας με ειλικρίνεια

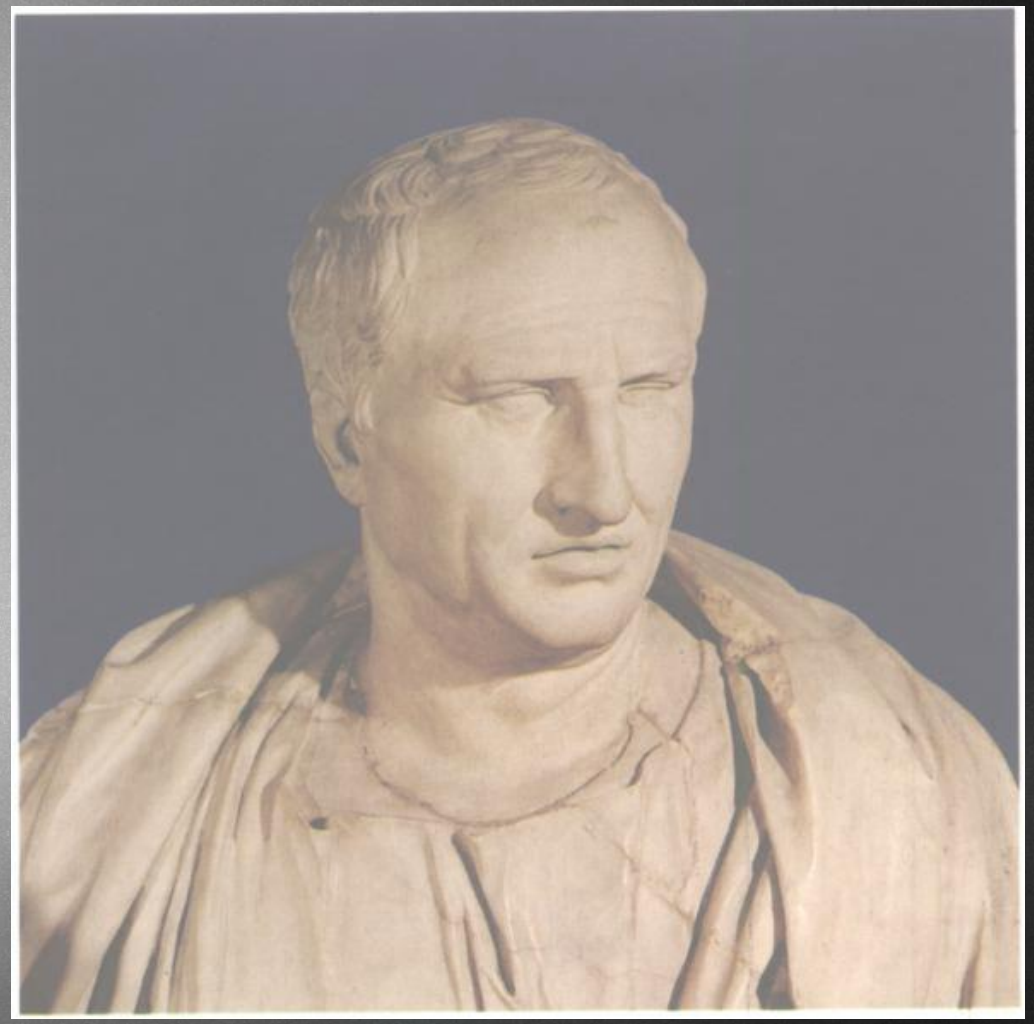

Απόψεις του Κικέρωνα για τη φιλία

Βασικό χαρακτηριστικό της φιλίας είναι η ηρεμία και όχι η υπερβολή.

Μέσα από την φιλία , τα αδύναμα άτομα ψάχνουν να βρουν προστασία και στήριξη.

Σε μια φιλία δεν αποφεύγεις τις ευθύνες ακόμα και αν δεν ασχολείσαι με σοβαρά θέματα.

Σε μια φιλία δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανταπόδοση στην καλοσύνη από την αλληλεγγύη και την αφοσίωση.

Σε θέματα φιλίας δεν πρέπει να ακούμε αυτούς που δεν έχουν ιδέα από αυτήν.

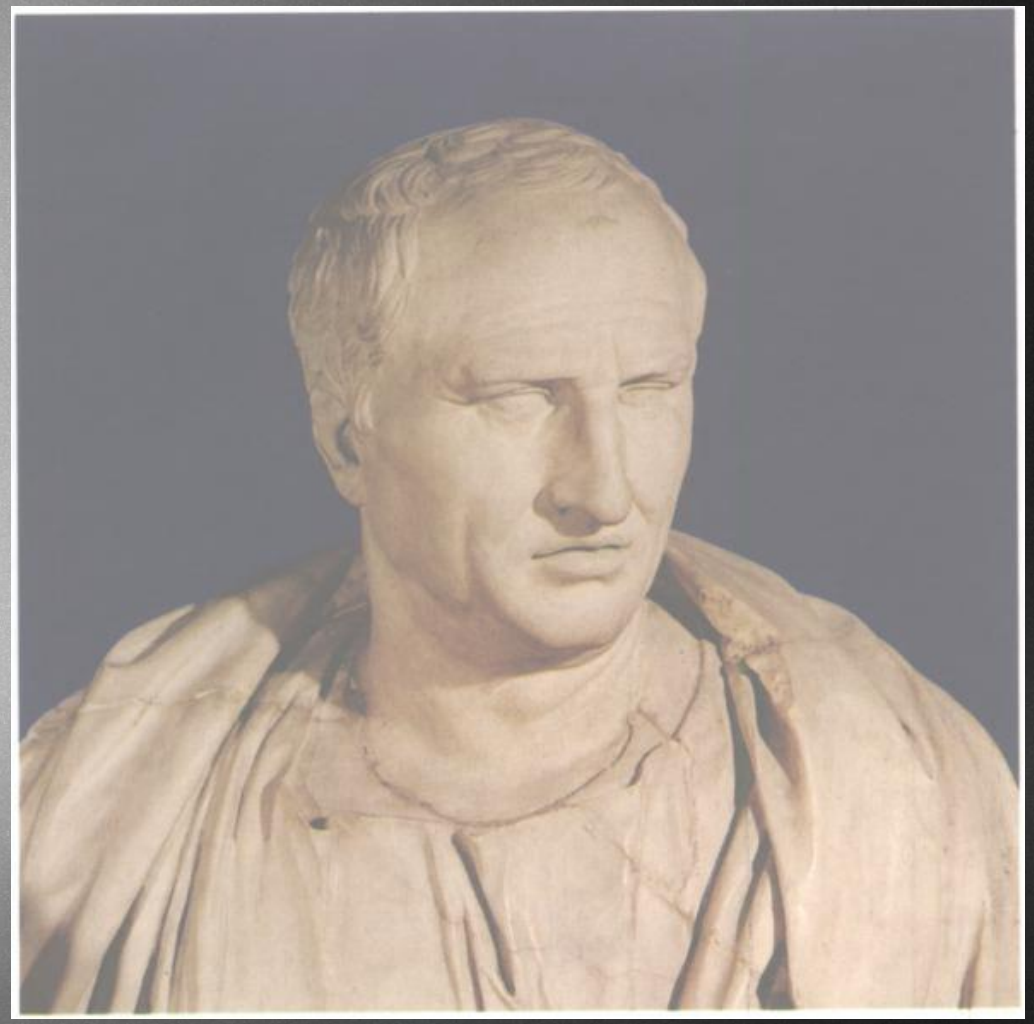

Ο **Σερ Φράνσις Μπέικον, Υποκόμης του Σαιντ Ώλμπανς** (*Sir Francis Bacon, Viscount St. Albans*, 22 Ιανουαρίου 1561 - 9 Απριλίου 1626) ήταν Άγγλος φιλόσοφος, πολιτικός, επιστήμονας, συγγραφέας και δεξιοτέχνης στη χρήση της αγγλικής γλώσσας. Μνημονεύεται για την ικανότητά του ως αγορητή στο κοινοβούλιο και σε περιώνυμες δίκες, καθώς και ως καγκελάριος του βασιλιά της Αγγλίας Ιακώβου Α'. Επίσης θεωρήθηκε ως ο άνθρωπος που επιδίωξε την κατάκτηση όλης της σφαίρας της γνώσης και που ύστερα από μελέτη και επισκόπηση υποστήριξε νέους τρόπους για να μπορέσει ο άνθρωπος να επιβάλει έναν έλλογο έλεγχο πάνω στη φύση, προς δόξα του θεού και βελτίωση της θέσης του ανθρώπου πάνω στον κόσμο.

Φράνσις Μπαίηκον

Οι συμβουλές ενός φίλου είναι πάντα σημαντικές.

Ο λόγος ενός φίλου πρέπει να καταπολεμά την κολακεία του εαυτού μας.

Η πιστή νουθεσία του φίλου είναι το καλύτερο φάρμακο.

Αρκετοί κάνουν χονδροειδή λάθη και εξωφρενικές ανοησίες διότι δεν έχουν δίπλα τους έναν φίλο για να τους αποτρέψει από μία βλαβερή κατάσταση ή φήμη.

Φράνσις Μπέικον ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΙΑ:

Αν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε μια σκληρή φράση για αυτούς που δεν έχουν φίλους θα χρησιμοποιούσαμε την σκληρή φράση του Πυθαγόρα «Μην τρως την καρδιά σου » . Ο Πυθαγόρας χρησιμοποιεί αυτήν την φράση για τους μοναχικούς ανθρώπους για να γίνουν πιο ανοικτοί στην κοινωνία . Όταν ένας ανοίγεται στον φίλο του, υπάρχουν δύο αντίθετα αποτελέσματα . Από την μία πλευρά διπλασιάζει τις χαρές και από την άλλη πλευρά μοιράζει τις λύπες στα δύο.

Για παράδειγμα:

Αν κάποιος φίλος είναι χαρούμενος για κάτι θα μπορούσε να το μοιραστεί με τους φίλους του οι οποίοι θα χαίρονταν με το κατόρθωμα του φίλου του .

Αν κάποιος φίλος είναι λυπημένος για κάτι που του συμβαίνει μπορεί να το μοιραστεί με τον φίλο του ώστε να νιώσει καλύτερα μέσα του και ίσως ο φίλος του μπορεί να τον βοηθήσει.

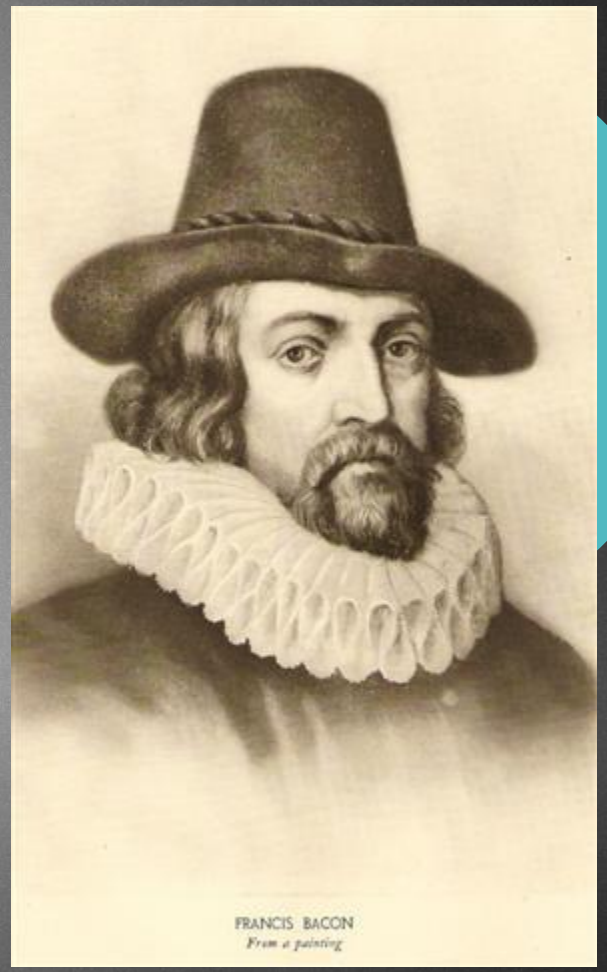

Μια ιστορία φίλων

Δύο φίλοι κάποια στιγμή τσακώθηκαν και ο ένας από τους δύο έδωσε ένα χαστούκι στον άλλο. Αυτός ο τελευταίος, πονεμένος, αλλά χωρίς να πει τίποτα, έγραψε στην άμμο:

ΣΗΜΕΡΑ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΥ ΦΙΛΟΣ ΜΕ ΧΑΣΤΟΥΚΙΣΕ.

Συνέχισαν να περπατούν μέχρι που βρήκαν μια όαση όπου αποφάσισαν να κάνουν μπάνιο. Αλλά αυτός που είχε φάει το χαστούκι παραλίγο να πνιγεί και ο φίλος του τον έσωσε.

Όταν συνήλθε, έγραψε πάνω σε μια πέτρα: ΣΗΜΕΡΑ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΥ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ ΕΣΩΣΕ ΤΗ ΖΩΗ.

Αυτός που τον είχε χτυπήσει, τον ρώτησε: όταν σε χτύπησα, έγραψες πάνω στην άμμο, και τώρα έγραψες πάνω στην πέτρα. Γιατί;

Ο άλλος φίλος απάντησε: «όταν κάποιος μας πληγώνει, πρέπει να το γράφουμε στην άμμο όπου οι άνεμοι της συγγνώμης μπορούν να το σβήσουν. Αλλά όταν κάποιος κάνει κάτι καλό για μας, πρέπει να το χαράζουμε στην πέτρα, όπου κανένας άνεμος δεν μπορεί να το σβήσει»…

ΜΑΘΕ ΝΑ ΓΡΑΦΕΙΣ ΤΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΣΟΥ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ ΚΑΙ ΝΑ ΧΑΡΑΖΕΙΣ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΣΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΤΡΑ.

Άνθρωποι κι ποντίκια

Του Τζων Στάινμπεκ

Πού είναι ικανός να φτάσει ένας άνθρωπος για την φίλια;

Πώς μπορεί να εκπληρωθεί το μεγάλο όνειρο δυο ανθρώπων που ζουν την εποχή του μεσοπολέμου; Και τι μπορεί να προκαλέσει η βαθιά αγάπη που τρέφει ο ένας φίλος για τον άλλον;

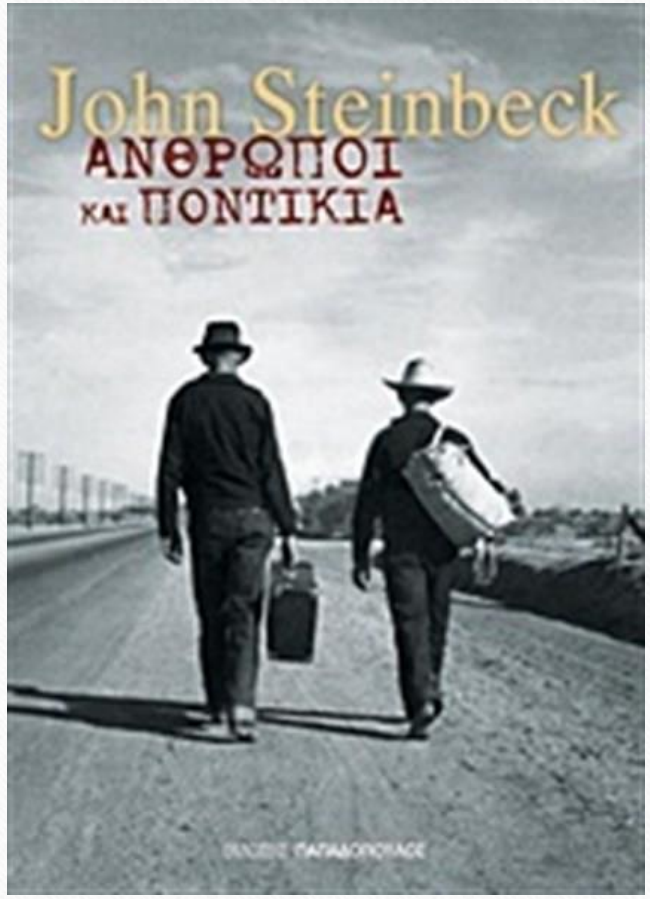

Περίληψη βιβλίου

- Στο βιβλίο παρουσιάζονται οι δυσμενείς συνθήκες ζωής των άπορων εργατών στην Αμερική του Μεσοπολέμου, βάζοντας στο προσκήνιο την συγκινητική φιλία δυο ανδρών. Το γεγονός ότι ο Τζώρτζ είναι εύστροφος και μικρόσωμος έρχεται σε αντίθεση με τον μεγαλόσωμο κι αφελή Λένη. Είναι φαινομενικά αντίθετοι χαρακτήρες, παρ' όλα αυτά τους ενώνει ένα κοινό όνειρο, η απόκτηση ενός μεγάλου αγροκτήματος, και η βαθιά αγάπη.

Ι. Μ., Παναγιωτόπουλου, *Αστροφεγγιά*

Ο Α’ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ!

Υπόθεση

Το τέλος του Α’ Παγκοσμίου Πολέμου βρίσκει στην Αθήνα την οικογένεια του επαρχιώτη φοιτητή Άγγελου Γιαννούζη. Μόλις έγινε ανακωχή και έληξε οριστικά ο Πόλεμος, ο Άγγελος πήγε στο σπίτι του πλούσιου συμφοιτητή του Νίκου Στέργη για να γιορτάσουν αυτή την ανακωχή, η οποία γέμισε με ελπίδες τις ψυχές όλων, εκτός του ίδιου του Άγγελου, ο οποίος καθώς ήταν περήφανος που η δική του οικογένεια ζούσε μέσα στη φτώχεια και την εξαθλίωση, ένιωθε μίσος για το συμφοιτητή του, που εκείνος και η οικογένειά του ζούσαν μέσα στα πλούτη, αλλά και ζήλια επειδή η Δάφνη, με την οποία ήταν ερωτευμένος, φαινόταν να προτιμούσε το Νίκο.

Τότε ο Ελληνικός λαός πίστευε ότι είχαν ηρεμήσει οριστικά τα πράγματα. Αυτό όμως δεν συνέβη. Τον Αύγουστο του 1922 ξέσπασε ένας άλλος Πόλεμος και ο Άγγελος δοκιμάστηκε σκληρά στην πρώτη γραμμή του Μικρασιατικού Μετώπου και τελικώς επέστρεψε στην Αθήνα με αναρρωτική άδεια. Με πικρία είδε τους "άκαπνους" φίλους του να απολαμβάνουν όλα τα καλά της ζωής, ενώ η δική του πορεία, όπως και πολλών άλλων επαρχιωτών ήταν κοινή: Φτώχεια, μιζέρια, βάσανα και στο τέλος θάνατος από φυματίωση σε κάποιο Σανατόριο.

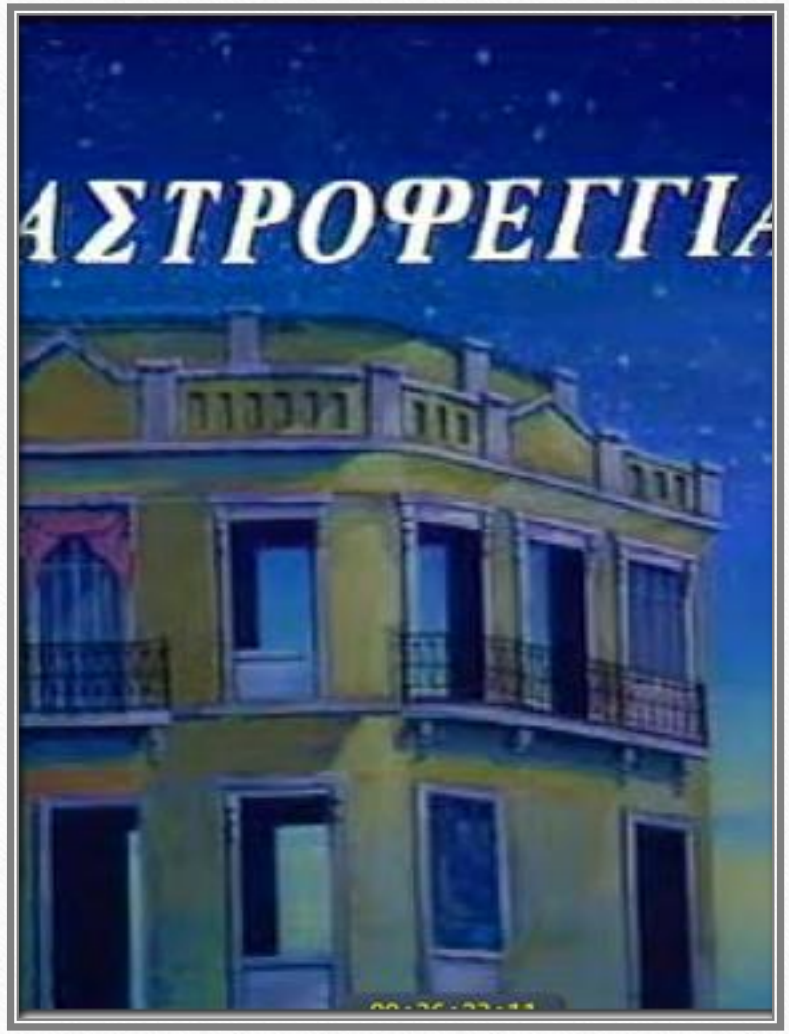

ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΟ

Ο Άγγελος Τερζάκης γεννήθηκε στο Ναύπλιο στις 16 Φεβρουαρίου 1907 και ήταν γιος του δημάρχου της πόλης Δημητρίου Τερζάκη. Το 1915 μετακόμισε με την υπόλοιπη οικογένειά του στην Αθήνα, όταν ο πατέρας του εξελέγη βουλευτής με το κόμμα των Φιλελεύθερων. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Το *Ταξίδι με τον Έσπερο* ανήκει στα μυθιστορήματα της εφηβικής ηλικίας. Τα πρόσωπα της ιστορίας είναι όλα έφηβοι. Ο βασικός ήρωας Γλαύκος Πετροχωρίτης, ορφανός από γονείς, έρχεται με τη θεία του κ. Σαλάνη στο παλιό αγρόκτημά τους έξω από το Ναύπλιο, για να ξεκουραστεί. Η υγεία του είναι λίγο κλονισμένη και υποφέρει από αϋπνίες.

«Αν είμαστε τυχεροί»

Την άλλη μέρα, πρωί πρωί, παρουσιάστηκε ο Ντόντος Πιτσιλάς. Δεν είχε αφήσει να περάσουν ούτε σαρανταοχτώ ώρες από την πρώτη του επίσκεψη. Καινουριοντυμένος, με τα μαλλιά του βρεμένα, τσιτωτά, την πινελιασμένη φούντα στην κορφή, πήδηξε απ' τ' αμαξάκι του, χτύπησε πρόσχαρος την ξώπορτα.

Ερχότανε να πάρει το Γλαύκο, καθώς το είχε υποσχεθεί. Πρέπει να ήτανε πολύ περήφανος για την καινούρια του αυτή γνωριμία. Τα μάγουλά του, καθώς μιλούσε, είχανε κοκκινίσει, όμως έμοιαζε ξεθαρρεμένος. Πρότεινε να πάνε πρώτα στο σπίτι του· ύστερα, όπου θα του άρεσε του Γλαύκου.

Ο ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Ο Φιλοκτήτης εκστρατεύει με τους υπόλοιπους Έλληνες εναντίον των Τρώων. Όταν φτάνουν στην Λήμνο για στάση, ο Φιλοκτήτης πάει στον ιερό ναό της Αθηνάς και τότε ένα φίδι του δαγκώνει το πόδι. Δυστυχώς η πληγή του δεν θεραπεύτηκε και με προτροπή του Οδυσσέα και των Ατρειδών τον εγκαταλείπουν. Ωστόσο, βγαίνει χρησμός ότι οι Αχαιοί δε θα κυριεύσουν το Ίλιον, αν δε βοηθήσει το ανίκητο τόξο του Ηρακλή, ο οποίος το είχε χαρίσει στο Φιλοκτήτη. Στέλνονται, ο Οδυσσέας και ο Νεοπτόλεμος, ώστε να πάρουν, ακόμα και με δόλο, το τόξο και τα βέλη του Ηρακλή. Ο Φιλοκτήτης όμως αρνείται να τα δώσει, μη θέλοντας να συμφιλιωθεί με τους ανθρώπους που του είχαν δείξει σκληρότητα και τον είχαν εγκαταλείψει.

Ο Οδυσσέας προσπαθεί να πείσει το Νεοπτόλεμο να ξεγελάσει το Φιλοκτήτη και να του πει πως κι αυτός εξαπατήθηκε από τον Οδυσσέα, που κράτησε τα όπλα του πατέρα του και γι αυτό θύμωσε και έφυγε από την Τροία . Ο Νεοπτόλεμος αρνείται στην αρχή να μετάσχει στην απάτη, αλλά πείθεται, όταν ο Οδυσσέας του μιλά για τη δόξα που θα αποκτήσει όταν θα εκπορθήσει την Τροία με τα βέλη του Φιλοκτήτη. Ο Νεοπτόλεμος, αφού ξεγελά τον Φιλοκτήτη, πάει να το μετανιώσει την τελευταία στιγμή και αρχίζει να το συζητά μαζί του. Εμφανίζεται όμως ο Οδυσσέας και γίνεται έντονη συζήτηση μεταξύ του και του Νεοπτόλεμου. Τελικά, ο Νεοπτόλεμος ακούει τη συνείδησή του και επιστρέφει το τόξο και τα βέλη στο Φιλοκτήτη, και ο Οδυσσέας φεύγει θυμωμένος. Ως από μηχανής θεός εμφανίζεται τότε ο Ηρακλής, ο οποίος πείθει το Φιλοκτήτη να πάει στην Τροία και να φέρει τη νίκη στους Αχαιούς. Ο Φιλοκτήτης πηγαίνει στην Τροία σκοτώνει με τα βέλη του τον Πάρι και είναι μέρος της ομάδας που κρύβεται μέσα στον Δούρειο Ίππο στην τελική επίθεση κατά της Τροίας.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ